

ПОУЧЕНИЕ.

Любезни братїа и сестри, много чоловѣци има между насъ като днешниѧ вѣсниѧ, които живѣатъ въ мрасните грѣхове, сирѣчъ: въ піанство, кѣрварство, обаденїе, сребролюбїе и други грѣхове, които смрдѣтъ като мрасни гробища. И не познаватъ грѣховете си, но ходѣтъ като безъмни: Защото каквото е вѣсниѧ, таквотъ е и піаныѧ, нѣматъ разлика нити на умъ нити на работатъ. Както вѣсниѧ не осѣща когато го хвалѣтъ, корѣтъ и вѣлатъ, тѣй и піаныѧ не осѣща. И както са тѣркале вѣсниѧ въ праховете и каловете, тѣй са тѣркале и піаныѧ блѣдникъ въ мрасотыте и грѣховите, и не осѣща що прави. Но горко на тѣквизи чоловѣци, които не гледатъ да са измннатъ съ покаянїе и исповѣданїе, но изволаватъ (каилса) да живѣетъ въ грѣховете, нежели да са обврнатъ къмъ чистотѣтъ. А нѣкои толко са предали на грѣха, щото и да ги учи нѣкой, пакъ не слышатъ никого. Видители дїавола каквъ тегли чоловѣците къмъ вѣчна мѣкъ, и тѣ изволаватъ да живѣетъ съ дїавола, нежели съ бога. Esto каква лѣдостъ и вѣснотъ има піанство, кѣрварство и сребрскѣтъ. Но тешко на тѣквизи чоловѣци, ако умрятъ въ този грѣхъ безъ покаянїе и исповѣданїе. Но какво дѣматъ нѣкои глобави: азъ додѣ сѫмъ младъ ще праве този грѣхъ, чи когато устарѣа, тога ще са покамъ. Доброе, но знаешъ ли ты, да ли ще вѣдешъ живъ до утре, а не до старость: защо много за мржватъ живи, а усмнноватъ умрели. Не трѣбва да казва тѣй никой, но стѣкъ да си пази дѣшатъ чистъ: защото дїакона стѣкога ходи и гледа, каквъ да вкара чоловѣка въ грѣхъ, и отъ дѣлъ е слабъ отъ тамо го бори. Едното бори съ піатство, другото съ кѣрварство, другото съ хлениѣ, сребролюбїе, съ гордость и проч: Но нашата воля стои сичкото, ако искаемъ можемъ да го побѣдимъ. Като са отъ дѣлъ нѣ отъ грѣха, тога и дїавола са отъ дѣла отъ насъ, искога хдоимъ нѣ по божиите заповѣди, тога и Богъ дарова намъ царство небесное. Ємѣже слава вовѣки вѣковъ аминъ.